

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Duodecimus. An mysticus in perfectis statibus molestetur
paßionibus inordinatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

iectum perfectius participat a formam præexistentem,] gratiam scilicet mysticam, & in eius effectu, usum, aut consortium diuinæ naturæ. clarum est, quod digesta vna amplissima radicatione in charitate scilicet, per integrum vnum, ab infimis, per media, ad summa ascensum; aut è contra: per integrum vnum à supremis, per media, ad infima descensum; quod inquam eiusmodi status, sit proxima, & ordinata dispositio, ad sequentem statum maioris radicationis in charitate. quo ita totum vniuersum mysticæ vitæ, per ordinatos motus descensus, aut ascensus, eminenti ratione de Deo omnia affirmando, aut transcendentem negando, compactum, & connexum per omnem iuncturam, intermediarum dimensionum, & regionum mentalium in mensura, augmentum donationis Christi, digerat, ac inleat.

Et certè huius ordinis ignorantia b perturbat formam meritorum, nec reputatur perfecta rei cognitio in nobis existere cum scimus quid sit in nobis faciendum, & ignoramus quo ordine sit procedendum.] hinc etiam nunquam certa, & infalibili noticia, aut proprium, aut alienum statum quisquam intelliget; minusque in intermedijs humanitatis proprij spiritus, ac spiritus diuini solido iudicio, in ordinata praxi deducet; qui non statuum ordinem, eorumque non interruptam consecutionem ad inuicem, cum pri-

mis obseruauerit. sicut ille qui cælorum ambitum, ornatum, stellarum, ac planetarum motum, lumen, & pulchritudinem communi, atque ignato oculo intueretur; is quidem omnia hæc videbit, at quot cælorum sint sphæræ, seu circuli, motus, distantia, contactus, luminis receptiones, & emissiones; virtutes & distinctiones, minimè intelliget; id quod tamen is, qui in Astronomicis piè, & cautè versatus, iucundè intelliget, ac distinctè monstrabit. charitas ergo mystica, & iustorum semita, e quasi lux splendentis procedit, & crescit vsque ad perfectam diem. quando scilicet in amoris exercitio [insigniter profecerit, in d nouum statum gratiæ] immediatè sequentem. interea verò, etiam perfectum virum, subindè, ex terrena in habitatione, ac per sensum multa cogitantem, deprimi, consequenter dicemus.

An mysticus in perfectis statibus molestetur passionibus inordinatis.

ARTICVLVS DVODECIMVS.

Quamuis perfectiores Viri, [ab omni rerum e corporearum voluptate abducantur, liberi autem ab omnibus malis, Deique amore impuls, omnium bonorum pacem diligant, & sanctimoniam, atque ab hac vita principium futuræ faciant, cum inter homines Angelorum vitam imitentur, cum

a S. Thom. 1. 2. q. 52. art. 2. c. b S. Bonau. solil. c. 1. c Prouerb. 4. d S. Thom. 1. p. q. 43. art. 6. ad 1. & alib. e S. Dionys. epist. ad S. Ioan. Euang.

cum omni animi tranquillitate:] [nulus tamen est, qui non a aliquando sentiat inordinatas passiones corporis, vel animi.] vnde etiam [qui ad summam perfectionem peruenerunt, non ideo censendi sunt impassibiles, b & omnis humanæ perturbationis, & affectionis expertes; vt olim quidam c Scriptores, inani perfectionis studio ducti, in eum errorem prolapsi sunt:] licet enim [natura, quæ per gratiam infusam reparata est, d singula peccata venialia; sed non omnia vitare potest.]

[Si quis autem eorum qui sanctitatem eximio modo habent, à e vitio superatus, & à cœlesti puraque diuinarum mentium harmonia prolapsus esset; in obscura multitudinis, quæ deficit loca delatus:] eiusmodi tamen [recuperatio virtutum, & charitatis, per opera f pœnitentiæ,] ei negari non possit. cum non peioris conditionis, quam cæteri Christi fideles censi debeat. [& pro summa g humanitate sua Deus, nos etiam auersos, & abductos ad se conuertat, & reuocet:] verumtamen pro eo tempore [licet nihil prohibeat aliquem esse in statu h perfectionis qui tamen perfectus non sit;] valdè tamen miser foret, & à commutabili bono excoecatus.

Quamuis ergò inter i Sanctos eius nemo sit immutabilis, & cœli non sint

mundi in conspectu eius; durum tamen est concedere aliquem in statu perfectionis, ad graue peccatum dilabi. cum [k sancti Viri quò altiùs apud Deum virtute, & dignitate proficiunt, eò sublimius indignos se esse deprehendant: & dum proximi luci fiunt, quidquid eis in seipsis latebat, inueniant.] atque illud [quiddam l valdè occultum in ipsa natura, quod proprium semper in omnibus quærit, & intendit commodum,] odio habeant, ac mortificent: propriam voluntatem diuinæ voluntati conforment, à terrena dulcedine, & delectatione remotissimi viuant. in quibus quidem, [m quantò quis à propria voluntate nudior, & à dulcedine, seu delectatione derelictior est, tantò & à diaboli laqueis, & tentationibus, & tristitia mala in præsentia, & ab inferno, ac purgatorio in vita futura liberior, atque immunior fit: nec faciliè ex Dei gratia, in peccata decidere potest, nisi spontè, ac studiosè, se ad peccata conuertat, quod difficulter, atque ægrè fit.]

Ad inordinatas autem passiones, & molestias, quibus vel iustus n septies in die cadit, quod attinet; nemo certè etiam in perfectis statibus mysticis, eximitur. [dum enim huius o vitæ infirmitatem gerimus, si passiones nullas habemus non rectè viuimus. nam om-

Qq

nino

a S. Thom. contr. Gent. l. 3. p. 2. c. 9. b 1. 2. q. 61. c scil. Origenes, Euagrius, Ruff &c. d 1. 2. quæst. 109. a. s. c. e S. Dionys. de Eccles. hierarch. c. 6. f S. Thom. 3. p. quæst. 89. g Taul. Dom. 24. post Trinit. fusè & ad rem accommodatè. h Dionys. de diuin. nomin. c. 6. h S. Thom. 2. 2. q. 184. a. 4. c. i Iob 15. k S. Bonau. in solil. c. 1. l Taul. instit. c. 22. m Taul. in fest. S. Cathar. serm. 1. n Prouerb. 24. o S. Augustin. 14. de ciuit. Dei apud S. Thom. de verit. quæst. 26. art. 7.

nino non dolere, dum sumus in hoc loco miseræ non sine magna mercede contingit vnanimitatis in animo, & stuporis in corpore.] & ideo licet quis status innocentia perfectione, circumdatus esset: quin imò, si quis cum Adamo *a* in sopore status innocentia, cum Moysè *b* in ostensione omnis boni, cum Paulo *c* in raptu ipsam Dei essentiam clarè vidisset; ex eo tamen, aut à peccati occasione, aut à pœnæ malo, aut etiam à persecutionis molestia, qua ut plurimum afficiuntur, qui in Christo piè viuere volunt, non foret ex toto liber, vel securus. præsertim quod beatitudo etiam perfecta [*d* qualis in hac vita haberi potest; deficere possit.] vnde Adam post soporem, in peccatum grauissimum, quod nobis omnibus originale est, incidit; Moyses autem, (fortè etiam post ostensionem omnis boni) *e* in pœnam incredulitatis, ab ingressu terræ promissionis multatus fuit, illius pœnæ remissionem, etiam vsque ad mortem frustra petendo: at Paulus in sanctis Ecclesiæ sollicitudinibus, & laboribus; tales subiit persecutiones, ut raderet eum viuere, carnis suæ stimulo etiam succensus. cui autem non est amplius colluctatio *f* cum carne, & sanguine, videat, qua gratia stet, aduersus Principes, & potestates,

aduersus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitia in cœlestibus: quandoquidem helluones isti flammigeri, subtilissimè *g* tentare non fatigentur. his tamen non obstantibus [potest homo ad tantam charitatis *h* perfectionem peruenire, ut omnia quæ sunt charitati contraria repudiet, & detestetur, quandoquidem nullus in hac vita ad diuinæ dilectionis absolutam perfectionem peruenire possit.]

Cæterum illud Apostoli. [impolubile *i* est eos, qui semel sunt illuminati, gustauerunt etiam donum cœlestè, & participes facti sunt Spiritus sancti: gustauerunt nihilominus bonum Dei verbum, virtutesque sæculi venturi, & prolapsi sunt, rursus renouari ad penitentiam; illud, inquam, ad defectus, & fragilitatis humanæ tentationes, haud quaquam refertur; sed ad maxima peccata, præcipue verò ad apostosiam à fide Christi; quam per Baptismi *k* lacrum, & consolationem Spiritus sancti adepti erant; qui taliter in Christo nati, postea verò ad Iudaismum, vel Gentilissimum reuertebantur.]

Vii

a Gen. 2. *b* Exod. 33. *c* 2. Corinth. 12. *d* S Thom 1. 2. quæst 5. art. 4. *e* Exod. c. 33. *f* Ephes. 6. *g* ut fusè & egregiè Taul. in fest. S. Agnet. *h* S. Thom 2. 2. quæst. 184. art. 2. *i* Hebr. 6. *k* ut Chrysof. Theodor. Theophil. Oecumen. Hay. Sedul. Primus, Ambrosius, Augustinus, &c.